

Sygn. akt VI Ka 57/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anita Jarząbek - Bocian

Sędziowie: SO Aleksandra Mazurek

SO Ludmiła Tułaczko (spr.)

Protokolant asystent sędziego Dominika Wolska - Gamdzyk

przy udziale Prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 12 kwietnia 2016 r.

sprawy M. N. syna J. i Z. ur. (...) w W. oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 27 października 2015 r. sygn. akt IV K 320/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi- Południe w Warszawie do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 1033,20 zł, obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.

SSO Anita Jarząbek - Bocian SSO Aleksandra Mazurek SSO Ludmiła Tułaczko

Sygn. akt VI Ka 57/16

UZASADNIENIE

M. N. został oskarżony o to, że w dniu 28 grudnia 2014 roku w W. województwo (...), ul. (...) (...) / O., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym / Dz.U. nr 98, poz. 602 z późniejszymi zmianami/ w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I badanie 0,81 mg/ l; II badanie- I próba 0,77 mg/l; II- próba 0,75 mg/l; III- próba 0,80 mg/l kierował na drodze publicznej pojazdem mechanicznym m-ki F. (...) o numerach rejestracyjnych (...) będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa sygn. akt XIV K 275/13 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, dopuszczając się czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo tj. o czyn z art. 178 a §1 i 4 k.k.

Po rozpoznaniu sprawy sygn. IV K 230/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi- Południe w Warszawie wyrokiem z dnia 27 października 2015r. oskarżonego M. N. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 i 4 k.k. z tym, iż ustalił dodatkowo, że oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy

na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 42 §2 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Na podstawie art. 36 § 2 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek powstrzymania się od obowiązku nadużywania alkoholu i zwolnił go od uiszczenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Prokurator złożył apelację od powyższego wyroku.

I. Na zasadzie art. 425 §1 i 2 k.p.k. art. 444 § 1 k.p.k. i art. 447 § 2 k.p.k. zaskarżył powyższe orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze w zakresie pkt I i II wyroku na niekorzyść oskarżonego M. N.;

II. Na zasadzie art. 427 §1 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

-obrazę prawa materialnego a to art. 58 §4 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 roku poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 178a §1 i 4 k.k. kary jednego roku i sześciu miesięcy ograniczenia wolności przy zastosowaniu art. 58 §3 k.k. w zw. z art. 4 §1 k.k. podczas gdy przepisu art. 58 §3 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku nie stosuje się do sprawcy przestępstwa określonego art. 178 a §4 k.k. na zasadzie art. 427 §1 k.p.k. i art. 437 §2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 178 a § 1 i 4 k.k. kary 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie jego pkt II tj. obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Sąd Okręgowy, zważył co, następuje:

Apelacja wniesiona przez prokuratora skutkowałą uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Prokurator słusznie zarzuca naruszenie prawa materialnego tj. art. 58 § 3 k.k. gdyż w dacie wydania wyroku w niniejszej sprawie czyli w dniu 27 października 2015r. obowiązywał art. 58 § 4 k.k. który wyłączał możliwość wymierzenia kary ograniczenia wolności sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k. Należy więc rozważyć zastosowanie wobec oskarżonego M. N. odpowiedniej represji karnej poprzez wymierzenie kary dostosowanej do zawinienia lecz spośród katalogu jaki tworzą przepisy obowiązujące w dacie popełnienia przestępstwa, przy uwzględnieniu zgodnie z art. 4 § 1 k.k. przepisów nowej ustawy, jeśli jest względniejsza dla sprawcy. Oskarżony przyznał się do winy a to przyznanie nie może budzić wątpliwości w świetle zgromadzonych dowodów w postaci zeznań policjanta M. T., odpisu wyroku w sprawie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie sygn. XIV K 275/13 oraz badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd odwoławczy nie mógł uwzględnić wniosku zawartego w apelacji prokuratora o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu M. N. kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na przeszkodzie stoją kwestie o charakterze proceduralnym związane z odpowiednim zastosowaniem art. 454 k.p.k. Przepis ten w swoim brzmieniu do dnia 1 lipca 2015r. wyłączał możliwości wymierzenia kary pozbawienia wolności przez sąd odwoławczy i w § 2 stwierdzał, że sąd odwoławczy może orzec surowszą karę pozbawienia wolności tylko wtedy gdy nie zmienia ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku. A taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie bowiem prokurator w apelacji wniósł o zaostrzenie wymiaru kary poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności zamiast orzeczonej przez sąd I instancji kary łagodniejszej w postaci ograniczenia wolności. Przepis art. 454 k.p.k. uległ zmianie na mocy ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw / Dz. U. z 25 października 2013r. poz. 1247, zmiana Dz. U. z 2014r. poz. 1556, poz. 1778; Dz.U. z 2015r. poz. 21, poz. 396/ Na mocy tej ustawy został uchylony § 2 przepisu art. 454. Jednak art. 36 ust.2 tej ustawy wprowadzał ograniczenia polegające na tym, że w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniesiono do sądu akt oskarżenia to art. 454 k.p.k. w brzmieniu dotychczasowym stosuje się do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Akt oskarżenia przeciwko M. N. został wniesiony w dniu 31 marca 2015r. Tym samym w dacie rozprawy przed sądem odwoławczym tj. w dniu 12 kwietnia 2016r. obowiązywał przepis art. 454 § 2 k.p.k. Oznacza to, że sąd II instancji nie mógł zmienić zaskarżonego wyroku poprzez zaostrzenie wymiaru kary, zgodnie z wnioskiem apelacji prokuratora. Należy powołać się na treść postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 października 2002r. sygn. VKKN 121/01., Wykładnia art. 452 § 2 k.p.k. prowadzi do wniosku, że przepis ten nie uprawnia sądu odwoławczego, w wypadku zmiany

ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, do wymierzenia oskarżonemu kary pozbawienia wolności, jeżeli w wyroku sądu pierwszej instancji wymierzono mu karę łagodniejszego rodzaju.” Jednocześnie sąd odwoławczy dostrzega okoliczności zaostrzające wymiar kary takie jak: ponad dwukrotne przekroczenie przez M. N. granicy nietrzeźwości wskazanej w art. 115 § 16 k.k. próbę uniknięcia kontroli drogowej przez oskarżonego, użycie samochodu bez zgody właściciela, brak dokumentów takich jak dowód rejestracyjny pojazdu i ubezpieczenia OC, uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu z art. 158 §1 k.k. oraz podjęcie decyzji o prowadzeniu samochodu w stanie nietrzeźwości pomimo możliwość skorzystania z taksówki lub innego środka transportu. Okoliczności te nie zostały rozważone przez sąd I instancji a mają wpływ na wymiar kary. Świadczą bowiem o tym, że M. N. nie przestrzega porządku prawnego i wchodzi w konflikt z prawem. Wobec powyższego stosując art. 454 § 2 k.p.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015r. sąd odwoławczy zaskarżony wyrok uchylił i sprawę przekazał sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W toku postępowania ponownego kwestie wymiaru kary dostosowanej do zawinienia powinien rozważyć sąd I instancji także przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.

O kosztach obrony z urzędu sąd odwoławczy orzekł na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r.

/Dz. U. z dnia 5 listopada 2015r./ Postępowanie w pierwszej instancji zakończyło się w dniu 18 stycznia 2016r. przesłaniem akt do sądu odwoławczego. Tym samym zastosowanie znalazły przepisy tego rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Anita Jarząbek- Bocian SSO Aleksandra Mazurek